

قرنی که حوزه تاریخ را تغییر داد

نهضت ملی شدن نفت، و از قیام ۱۵ خرداد تا پیروزی انقلاب اسلامی، تجلی یافت و نهایتاً به موتور محرک تحولات بزرگ تاریخ معاصر بوده‌اند. این نهاد اصیل، با تکیه بر فقه جواهری، حکمت متعالیه و اجتماعی پویا، از دل رنج‌ها و ریزش‌ها، بالیده و به‌الگوی بی‌پدیل‌از کارآمدی دینی تبدیل شده است.

از روزی که محمدبن یعقوب کلینی(ره) در کتاب شریف «کافی» با ترسیم نظریه امامت و ولایت فقیه، سنگ بنای پاسداری از دین در عصر غیبت را نهاد، تا روزی که امام خمینی(ره) با احیای همین نهاد، کاخ‌های پوشالی قدرت‌های جهانی را به لرزه درآورد، حوزه علمیه هرگز از رسالت تاریخی خود عقب ننشست. مسیر کلینی تا خمینی، روایت صبوری، اجتهاد، و مبارزه‌ای است که نمره آن، تأسیس حکومتی مبتنی بر غلاتیبت وحیانی و عدالت ولایی بود.

اعتماد تاریخی ملت به روحانیت، نتیجه آپسرو، اخلاص و پیوند عمیق با درد مردم بوده؛ اعتمادی که در لحظه‌های سرنوشت‌ساز، از مشروطه تا

روزنامه سراج، حوزه‌های علمیه در یکصد سال گذشته، نه فقط پایگاه حفظ معارف الهی که متون محرک تحولات بزرگ تاریخ معاصر بوده‌اند. این نهاد اصیل، با تکیه بر فقه جواهری، حکمت متعالیه و اجتماعی پویا، از دل رنج‌ها و ریزش‌ها، بالیده و به‌الگوی بی‌پدیل‌از کارآمدی دینی تبدیل شده است.

از روزی که محمدبن یعقوب کلینی(ره) در کتاب شریف «کافی» با ترسیم نظریه امامت و ولایت فقیه، سنگ بنای پاسداری از دین در عصر غیبت را نهاد، تا روزی که امام خمینی(ره) با احیای همین نهاد، کاخ‌های پوشالی قدرت‌های جهانی را به لرزه درآورد، حوزه علمیه هرگز از رسالت تاریخی خود عقب ننشست. مسیر کلینی تا خمینی، روایت صبوری، اجتهاد، و مبارزه‌ای است که نمره آن، تأسیس حکومتی مبتنی بر غلاتیبت وحیانی و عدالت ولایی بود.

اعتماد تاریخی ملت به روحانیت، نتیجه آپسرو، اخلاص و پیوند عمیق با درد مردم بوده؛ اعتمادی که در لحظه‌های سرنوشت‌ساز، از مشروطه تا

تولید ۱۰۰ فیلم و انیمیشن اقتباسی از کتاب‌های کانون

کانون پرورش فکری بیش از ۱۰۰ عنوان کتاب خود را در نزدیک به ۶۰ سال فعالیت به فیلم و انیمیشن تبدیل کرده است که این آثار طیف گسترده‌ای از موضوع‌ها را شامل می‌شود.

کانون پرورش فکری از دیرباز پیشگام تولید محتوای فرهنگی و هنری برای کودکان و نوجوانان ایران بوده است. یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین فعالیت‌های کانون، اقتباس از کتاب‌های منتشر شده در انتشارات کانون و تبدیل آن‌ها به فیلم‌های سینمایی و انیمیشن است. این رویکرد، نه‌تنها به ترویج فرهنگ کتاب‌خوانی کمک کرده، بلکه به غنای سینمای کودک و نوجوان نیز افزوده است.

گستره‌ای از آثار اقتباسی
بر اساس اطلاعات موجود از گذشته تا امروز، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بیش از ۱۰۰ عنوان کتاب خود را در نزدیک به ۶۰ سال فعالیت به فیلم و انیمیشن تبدیل کرده است که این آثار طیف گسترده‌ای از موضوع‌ها را شامل می‌شود. انیمیشن‌های آموزشی و سرگرم‌کننده: مانند «بادکنک‌های که شاد بوده» به کارگردانی برویس تجوید (۱۳۷۰) بر اساس کتاب «تو مادر منی؟» از محمدرضا شمس، و «گنجشک و پنبه دانه» بر تفسی احدی (۱۳۸۵) با اقتباس از افسانه‌های عامیانه ایرانی

«طهورا»؛ نگاهی متفاوت به زنان در دوره امام رضا(ع)

دنیای و احمد بن یحیی بلاذری مولف اسباب الاشراف از او روایت نقل کرده‌اند. اباجملت، از روایان حدیث سلسلهالذهب و همچنین راوی چگونگی شهادت آن حضرت به دست مأمون عباسی است.

طهورا زیر سایه چنین پدری رشد کرد و از موهبت حضور امام رضا(ع) بهره برد. او در آخرین سال‌های قرن دوم هجری، با ذهنی خلاق و قلبی پرشور، به جستجوی حقیقت و عدالت پرداخت. در یکی از محافل جشن مأمون، او با صدای بلند به بیان افکار خود پرداخت و از حقوق زنان و ضرورت توجه به علم سخن گفت. این اقدام جسورانه طهورا نه تنها موجب حیرت حاضران شد، بلکه سؤالاتی را در ذهن آن‌ها ایجاد کرد: آیا واقعاً می‌توان در دنیای مردسالار آن زمان، صدای زنان را شنید؟

طهورا با شجاعت خود نشان داد که زنان نیز می‌توانند نقش مؤثری در جامعه ایفا کنند. او تصمیم می‌گیرد همسری پسر وزیر مأمون را بپذیرد تا به منابع قدرت نزدیک‌تر شود و اهداف بلندش را دنبال کند. این انتخاب فرصتی مغتنم برای او بود تا از این پیوند برای ترویج علم و دانش بهره‌برداری کند. طهورا با مطالعه کتاب‌های تاریخ و حدیث، سعی دارد جوانان را با حقایق دوران خود آشنا کند. او با تلاش‌های بی‌وقفه‌اش نشان می‌دهد که چگونه می‌توان در برابر ستم و ایستاد و به دنبال تحقق آرمان‌ها رفت. طهورا به دلیل همراهی پدر با علی ابن موسی الرضا(ع) و موقعیت همسرش، از چرایی دعوت امام(ع) از سوی مأمون آگاه است و علت مخالفت امام را می‌داند. در نهایت اوست که غوغای زنان نوغان را در هنگام شهادت (امام) مدیریت می‌کند. طبق روایت تاریخ، هنگامی که امام رضا(ع) با حلیه مأمون، مسموم شد، در آن دوران حققان که کسی جرأت عزاداری نداشت، زنان نوغان نخستین افرادی بودند که با شجاعت تمام گرد پیکر

ویژه صدسالگی حوزه علمیه: نگاهی به آینده روزنامه سراج

تکنولوژی‌ها به سرعت در حال تحول هستند و آینده جهان را به شکل شگرفی متحول خواهند کرد. ارتباطات، اینترنت، ربات‌ها، هوش مصنوعی و دیگر فناوری‌ها، در حال دگرگونی‌های پُر شتابی هستند. آینده‌پژوهان در معرفی معارف اسلامی داشته باشند. نسل‌هایی هستند که هنوز متولد نشده‌اند، اما به زودی وارد زندگی ما خواهند شد. این نسل‌ها با ویژگی‌ها و انتظارات خاص خود، نیاز دارند تا شکل خواهند داد و از هم‌کنون، نیاز به پیش‌بینی و برنامه‌ریزی برای آن‌ها احساس می‌شود.

حوزه علمیه و آینده‌پژوهی

حوزه علمیه باید به این تحولات توجه کند و جایگاه خود را در آینده پژوهی مشخص نماید. سوال اینجاست که حوزه علمیه تا چه اندازه با ویژگی‌های نسل‌های آینده آشناست و چگونه می‌تواند با آن‌ها ارتباط برقرار کند؟ نسل‌های آینده با فناوری‌ها و ابزارهای ارتباطی آشنا هستند و این آشنایی آن‌ها را در معرض

داوود فریادرس

دیگری نیز خوش درخشید؛ از اعزام هزاران مبلغ به سراسر دنیا، تا تربیت قبیهان و متفکرانی که امروز در لبه‌های علم و تمدن اسلامی می‌درخشند. از تأسیس صدها مرکز تحقیقاتی و دانشگاهی گرفته تا نقش بی‌بدیل در دفاع مقدس، تولید نظریه‌های نوین علوم انسانی اسلامی و گشودن افق‌های جدید در تمدن‌سازی. اکنون و در آستانه قرن دوم حیات نوینش، حوزه علمیه مأموریتی خطیر پیش رو دارد: تثبیت و تعمیق دستاوردهای گذشته و پاسخگویی خلاق به پرسش‌های فردا. مسیر پیش‌رو، مسیر همان حوزه‌ای است که از دل قرآن و سنت برخاست و با کارآمدی خویش، نوایست پرچم دین را در عصر طوفان‌های جهانی برافرازد. اگر قرن گذشته قرن اثبات کارآمدی حوزه بود، قرن آینده، قرن جهانی‌سازی تمدن اسلامی بر محور غلاتیبت و معنویت خواهد بود. و این مأموریتی است که تنها از حوزه‌های زنده، بالنده و زمان‌شناس برمی‌آید.حوزه علمیه، اینک آماده است تا بار دیگر تاریخ را تغییر دهد.

کانون

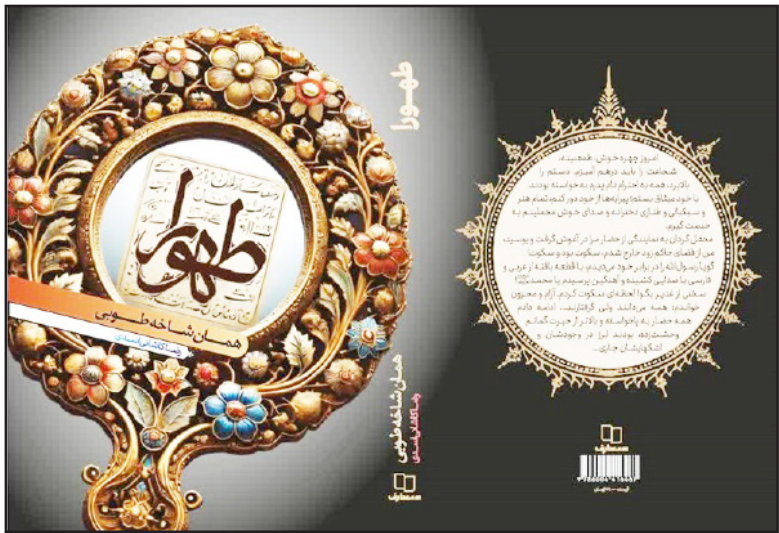
به تولید انیمیشن اختصاص دارد. این انتخاب هوشمندانه به دلیل جذابیت بالای انیمیشن برای کودکان و نوجوانان و امکان انتقال مفاهیم پیچیده به زبانی ساده و قابل فهم است.«زاده» به کارگردانی

فرخنده ترابی(۱۳۷۳) که به جنگ ایران و عراق می‌پردازد که ماریار تهرانی در کتابی با همین عنوان اجتماعی که از کتابی به همین عنوان «تَن پیچ» به کارگردانی سمانه ممتازمند است) (۱۳۸۳) بر اساس داستانی تخیلی از مهسا جلیلی کمالیان. «چکاوک و چمنزار» به کارگردانی فرزلی اسفزراده (۱۳۷۷) اقتباسی از یک شعر نوشته صفورا نیری ساخته شد، از جمله آثار هستند که در این حوزه تولید شده‌اند و نشان می‌دهند که کانون با استفاده از انیمیشن به موضوع‌های متنوعی پرداخته و تلاش کرده تا سلیقه‌های مختلف مخاطبان را پوشش دهد.

جوایز و افتخارات

از همین روست که تعدادی از این آثار اقتباسی در جشنواره‌های داخلی و خارجی موفق به کسب جوایز شده‌اند که نشان از کیفیت بالای تولیدات کانون دارد. به عنوان مثال، «گنجشک و پنبه دانه» جایزه هیات داوران جشنواره ویسامیورگ فرانسه را از آن خود کرده است، یا فیلم «پهادر»

طهورا

طهورا به مرور در طول داستان اولا ابعاد وجودی خود را در می‌یابد و در مرحله بعد مقصد و راه بر او آشکار می‌گردد. او در پی آن است که سرمایه خود را در والا‌ترین و پرهیزترین مسیر صرف کند و در نهایت با مقاومت وایستایی و در سایه عنایت و هدایت خداوندی به اهداف بلندش دست می‌یابد. نشر معارف کتاب حاضر را به شمارگان هزار نسخه در ۳۴۰ صفحه به قیمت ۲۵۰ هزار تومان منتشر کرده و در کتابفروشی‌های معتبر سراسر کشور در دست نوجوانان و علاقه‌مندان به آثار تاریخی و دینی قرار داده است. قرار است مراسم رونمایی از این اثر نیز امروز ۱۱ اردیبهشت‌ماه، با حضور رحیم خجومی، رضا رهسپار، رضا کاشانی اسدی(نویسنده) و هنرمند اخوی در فروشگاه کتاب خوب معارف واقع در قم، خیابان شهدا، کوئ ۲۲ برگزار شود. حضور در این برنامه که ساعت ۱۶ برگزار می‌شود، برای علاقه‌مندان آزاد است.

آن امام بزرگوار جمع شدند و برای آن حضرت به سوگاری پرداختند. داستان طهورا نه تنها روایت تاریخی است، بلکه درس بزرگی برای همه ماست که هر فردی می‌تواند برای تحقق آرمان‌های خود تلاش کند. طهورا به معرفی اثر آمده است: قهرمان رمان «طهورا» به آمال بلندش با مدالهایی دست می‌یابد و شکوه نهضت زنان نوغان را رقم می‌زند. طهورا از آسمان به زمین نیامده او همسان است با دیگر دختران عصر خود و آیندگان، برای او هم زندگی و عشق جایگاهی دارد به مراتب رفیع‌تر از دیگران، صد البته هم به دلیل حضور در خانواده اهل علم و تحقیق و هم وارسنگی شخصی دارای هوش و استعداد وافر و جسارت و شجاعت و مزید بر آن طبع‌خوب و هنرمند از او یک شخصیت متمایز می‌سازد، او هیچگاه مانع را بازدارنده حرکت نمی‌داند بلکه با تمهیدی از مشکلات ایجاد فرصت می‌کند، لذا نور امید هیچگاه در وجودش رو به سردی و خاموشی نمی‌رود.

حوزه ودغدغه آینده

خطر تنهایی و افسردگی قرار می‌دهد.

نسلی که با عناصر ارتباطی کوتاه، جذاب، سریع و ساده سر و کار دارد، نیازمند رویکردی نوین از سوی حوزه علمیه است. خطر جدی اینجاست که افرادی که تکنولوژی‌ها را تولید می‌کنند، ممکن است ذهن این نسل‌ها را مدیریت کرده و آن‌ها را به سمت مشکلات شناختی سوق دهند.

شناخت نسل و پیشگیری از چالش‌ها
با شناخت دقیق این نسل، حوزه علمیه می‌تواند از چالش‌های ناشی از شکاف نسلی جلوگیری کند. آگاهی از خطرات پیش روی این نسل، به ویژه آسیب‌های روحی، روانی و معنوی، می‌تواند به برنامه‌ریزی مؤثر برای رفع آن‌ها کمک کند. حوزه علمیه باید به ترسیم مسیر صحیح برای این نسل بپردازد و به آن‌ها آموزش دهد که چگونه با چالش‌های زندگی مدرن مواجه شوند. فرصت‌های جدید برای حوزه علمیه

یکی از فرصت‌های مهمی که حوزه‌های علمیه می‌توانند از آن بهره‌برداری کنند، نسل‌های مؤمن و با انگیزه‌ای است که به تازگی وارد این حوزه می‌شوند. ورود این نسل می‌تواند جایگاه حوزه‌های علمیه را در جامعه مدرن

روزنامه صبح ایران / سال دهم - شماره ۱۶۹۳

۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۴/ با ما همراه شوید

www.serajonline.com @serajname

فرهنگ و هنر

خانواده مستبد شاخصه ها و راهکارها

دکتر مجتبی خندان

(پژوهشگر عرصه خانواده)

– تسلیم بی چون و چرا و ظاهری، فرزندان را عقیده ای و افسرده می کند و به انزوا می کشاند. تربیت تحمیلی و استبدادی

به طور اساسی در خانواده‌های مستبد، تربیت به صورت تحمیلی شکل می گیرد. پدر و مادر بدون شناسایی الگوهای صحیح، با توجه به رای خود، بدون تأمل و دقت، و بی توجه به مقتضای حال فرزندان و آسیب‌هایی که ممکن است این نوع تربیت در پی داشته باشد، خواسته‌های خود را به فرزندان القا می کنند. احساس چنین خانواده‌هایی این است که با این نوع تربیت، پدر و مادر بسیار سریع به هدف می رسند و تمام مسیر رسیدن به هدف در اختیار والدین است. آنها به جر و بحث، نظرخواهی و استدلال برای قانع کردن دیگران نیز ندارند و اعصابشان آرام است، چون هر چه بخواهند، کافی است که دستور آن را صادر کنند. افراد زبردست در برابر

والدین، تسلیم اند و خود را به اطاعت ملزم می دانند و نظام عجیب و خیره کننده ای بر فضای خانواده حاکم است. از ویژگی‌های خانواده ی مستبد این است که تمام مسیر رسیدن به هدف در اختیار والدین است. آنها به جر و بحث، نظرخواهی و استدلال برای قانع کردن دیگران نیز ندارند و اعصابشان آرام است، چون هر چه بخواهند، کافی است که دستور آن را صادر کنند. افراد زبردست در برابر والدین، تسلیم اند و خود را به اطاعت ملزم می دانند و نظام عجیب و خیره کننده ای بر فضای خانواده حاکم است.

از ویژگی‌های خانواده ی مستبد این است که تمام مسیر رسیدن به هدف در اختیار والدین است. آنها به جر و بحث، نظرخواهی و استدلال برای قانع کردن دیگران نیز ندارند و اعصابشان آرام است، چون هر چه بخواهند، کافی است که دستور آن را صادر کنند. افراد زبردست در برابر والدین، تسلیم اند و خود را به اطاعت ملزم می دانند و نظام عجیب و خیره کننده ای بر فضای خانواده حاکم است.

«تربیت اخلاقی» فرایند زمینه سازی و به کارگیری شیوه هایی برای شکوفاسازی، تقویت و ایجاد صفات، رفتارها و آداب اخلاقی و همچنین اصلاح و از بین بردن صفات، رفتارها و آداب غیر اخلاقی به شمار می آید.

«تربیت اخلاقی» فرایند زمینه سازی و به کارگیری شیوه هایی برای شکوفاسازی، تقویت و ایجاد صفات، رفتارها و آداب اخلاقی و همچنین اصلاح و از بین بردن صفات، رفتارها و آداب غیر اخلاقی به خود انسان یا دیگری است.(۱)

«تربیت تحمیلی» از جمله آسیب های تربیت اخلاقی است و به معنای آن است که پدر و مادر بدون در نظر داشتن ویژگی های تحول

در زمینه ی تربیت اخلاقی به تربیت تحمیلی رو می آورند. این نوع تربیت از آسیب های تربیت اخلاقی به شمار می آید.

این تربیت دارای ویژگی ها، نموده‌ها و جلوه ها، عوامل، آثار، و مکانیسم هایی است که بدان اشاره می کنیم.

ویژگی های تربیت تحمیلی و استبدادی:
– ناهماهنگی بودن با موقعیت سنی فرزندان و نیازهای عاطفی آنها؛

– الزام بیرونی داشتن؛

– توأم بودن با ارتباط یک جانبه و بدون تعامل میان پدر و مادر و فرزندان؛

– نارضخرداری از بسترسازی و زمینه سازی مناسب.

نمدها و جلوه های تربیت تحمیلی و استبدادی

تربیت تحمیلی در قالب صورت های گوناگونی بروز می کند که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

۱. اجبار.
بارزترین نمونه ی تربیت تحمیلی، نوعی اعمال زور و اجبار در پیاپیندی به رفتارها و آداب اخلاقی است. «جبار» از ماده ی «جبر» و به معنای اِدار ساختن کسی بر کار، و اکراه و الزام او بر انجام آن است.(۲)

با براین، هرگاه والدین، فرزندان خود را با اکراه و انبیاراجبار کاری اخلاقی وارد کنند، او را «مجبور» به اجرای آن کرده اند. برای مثال، وقتی مادر، فرزند خود را ملزم می کند که فقط عروسی خود را به دختر خاله اش بدهد، در حالی که پیش از او به آن نیاز دارد، فرزند خود را «مجبور» به ایثار کرده است؛

این شیوه که متأسفانه برخی والدین اعمال می کنند در محییی برای درونی سازی امور اخلاقی در فرزند به شمار نمی رود و حتی خداوند متعال که حق مجبور کردن بندگان خود را دارد، به صورت تکوینی آنها را به پیودن مسیر هدایت مجبور نکرده و به پیامبرش فرموده است:

وَإِنْ كَانَ كَبِيرَ عَلَيْكَ لِنُؤْثِرْهُمَ قَبْلَ أَنْ يَسْتَفِئُوا مِنْكَ نَبْذِيهِمْ فِي الْأَرْضِ أَوْ نَسْلُكُهُمُ فِي السَّمَاءِ فَتُفْثِنُهُمْ بِآيَةٍ أَوْ نُوْثِرُهُمُ عَلَى الْهَلْدِيِّ قُلََّا تَكُونُ مِنَ الْهَٰلِكِينَ (۳)
و اگر اعراض و بی اعتنایی آنان بر تو نسبت به انجام کار اخلاقی به هر وسیله آنان را هدایت کنی! اگر می توانی سوراخی در زمین

را نزدابی در آسمان بجوی تا آیه ای برایشان بیاوری، (این کار را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد) و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسانید ما را وادار آیه کارهایی که مردم تحمل نمی‌تند! آرا را انجام ده، ولی باز هم ایمان نخواهند آورد! و اگر خدا بخواهد، همه ی آنان را بر هدایت مردم هم می آورد
اولی سنت الهی این نیست؛ آ پس تو هرگز از جاهلان مبطل.

امام صادق (ع) نیز به یکی از اصحاب خویش به نام عمر بن حنظله فرمودند: «ای عمر! شیعیان ما را وادار آیه کارهایی که خود می کنی! آسان